

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 108/15
Люксембург, 30 септември 2015 г.

Решение по дело T-450/12
Alexios Anagnostakis/Комисия

Общият съд на ЕС потвърждава, че европейската гражданска инициатива, целяща създаване на възможност за заличаване на обременителния държавен дълг на страните в състояние на крайна необходимост като Гърция, не може да се регистрира

В Договорите няма никакво основание за инициатива с такъв предмет

Според Договора за ЕС най-малко един милион граждани на Съюза, които произхождат от най-малко една четвърт от всички държави членки, могат да подемат инициатива да приканят Комисията в рамките на правомощията ѝ да предложи на законодателя на Съюза да приеме правен акт за целите на прилагането на Договорите („европейска гражданска инициатива“). За да могат да започнат да събират необходимия брой подписи, организаторите на европейската гражданска инициатива трябва да я регистрират в Комисията, която разглежда предмета и целите ѝ. Комисията може да откаже да регистрира инициативата, когато предметът ѝ попада по очевиден начин извън обхвата на правомощията ѝ да представи предложение за правен акт на законодателя на Съюза.

Гръцкият гражданин г-н Alexios Anagnostakis е инициатор на предложението за европейска гражданска инициатива „Един милион подписи за солидарна Европа“, което предава на Комисията на 13 юли 2012 г. Предмет на инициативата е утвърждаването в законодателството на Съюза на „принцип на положението на крайна необходимост, според който, когато финансовото и политическо съществуване на държава е застрашено поради изплащане на непосилен дълг, отказът да се изплаща този дълг е необходим и оправдан“. Като правна основа за приемане на предложението за инициатива в него се сочи „икономическата и парична политика (членове 119 ДФЕС—144 ДФЕС).

С решение от 6 септември 2012 г.¹ Комисията отказва да регистрира предложението на г-н Anagnostakis, тъй като то попада по очевиден начин извън обхвата на нейните правомощия. Тогава г-н Anagnostakis сезира Общия съд на Европейския съюз с искане за отмяна на решението на Комисията.

С решение от днес **Общият съд отхвърля жалбата на г-н Anagnostakis и потвърждава, че Комисията не може да предложи на законодателя на Съюза да утвърди принципа, според който трябва да може обременителният държавен дълг на страните в положение на крайна необходимост да бъде заличен.**

Общият съд първо посочва, че утвърждаването в правото на Съюза на принципа на положението на крайна необходимост не може да се обоснове, както твърди г-н Anagnostakis, с позоваване на член 122, параграф 1 ДФЕС, според който Съветът може да вземе решение, в дух на солидарност между държавите членки относно мерки, съобразени с икономическата ситуация. Наистина, Общият съд припомня, че тази разпоредба не предполага отпускане на евентуална финансова помощ от Съюза за държавите членки, които изпитват или са застрашени от сериозни финансови затруднения. Освен това

¹ Решение С (2012) 6289 окончателен на Комисията от 6 септември 2012 г., с което е отхвърлено искането за регистрация на европейската гражданска инициатива „Един милион подписи за солидарна Европа“, внесено в Комисията на 13 юли 2012 г.

предвидените в тази разпоредба мерки трябва да се основават на подпомагането между държавите членки и в никакъв случай не могат да дадат право на държава членка да реши едностранно да не връща целия си дълг или част от него поради факта, че има сериозни финансови проблеми.

Колкото до разпоредбата на член 122, параграф 2 ДФЕС, по силата на която Съветът може да предостави финансова помощ от Съюза на държава членка която изпитва трудности, причинени от природни бедствия или извънредни обстоятелства извън нейния контрол, Общият съд припомня, че това може да бъде само еднократна финансова помощ от Съюза за държава членка, а не общ и постоянен механизъм за отказ от дълга. Освен това приемането на принципа на положението на крайна необходимост, така както го е формулирал г-н Anagnostakis, не се отнася само до дълга на държава членка към Съюза, а също и до задълженията на тази държава към други юридически или физически лица, субекти на публичното или на частното право, а това положение няма нищо общо с член 122, параграф 2 ДФЕС.

Накрая Общият съд приема, че принципът на положението на крайна необходимост не може да се обоснове и с член 136 ДФЕС, според който Съветът приема мерки с цел да се засилят координацията и наблюдението на бюджетната дисциплина на държавите членки от еврозоната и да се разработят насоки на икономическа политика на тези държави. Наистина, нищо не дава основание да се заключи, че приемането на принципа на положението на крайна необходимост би имало за предмет засилване на координацията и бюджетната дисциплина или би било част от насоките на икономическа политика, още повече, като се има предвид, че възможността за държава членка да заличи едностранно държавния си дълг би била в противоречие със свободата на волята на договарящите страни, утвърдена в 136 ДФЕС.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решението на Общия съд може да се обжалва само по правните въпроси пред Съда в срок от два месеца, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106